

electionis. Intercedat pro eo sanctus Joannes electus Dei Apostolus, cui revelata sunt secreta cœlestia. Orent pro eo omnes sancti Apostoli, quibus à Domino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercedant pro eo omnes Sancti et electi Dei, qui pro Christi nomine tormenta in hoc sæculo sustinuerunt: ut vinculis carnis exutus, pervenire mereatur ad gloriam regni cœlestis; præstante Domino nostro Iesu-Christo: Qui cum Patre et Spiritu Sancto vivit, et regnat in sæcula sæculorum. *¶ Amen.*

Si vero diutius laborat anima, poterit legi super eum hoc Evangelium sancti Joannis:

Joann. xvii.

Sublevatis oculis in cœlum Jesus, dixit: Pater, venit hora, clarifica Filium tuum, ut Filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ut omne, quod dedisti ei, det eis vitam æternam. Hæc est autem vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, et quem misisti, Jesum-Christum. Ego te clarificavi super terram: opus consummavi quod dedisti mihi, ut faciam: et nunc clarifica me tu, Pater, apud temetipsum claritate, quam habui, prius quam mundus esset, apud te. Manifestavi nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedisti: et sermonem tuum servaverunt. Nunc cognoverunt, quia omnia, quæ dedisti mihi, abs te sunt; quia verba, quæ dedisti mihi, dedi eis: et ipsi acceperunt, et cognoverunt vere, quia à te exivi, et crediderunt, quia tu me misisti. Ego pro eis rogo: non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedisti mihi, quia tui sunt: et mea omnia tua sunt, et tua mea sunt: et clarificatus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te venio. Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi: ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servabam eos in nomine tuo. Quos dedisti mihi, custodivi, et nemo ex eis perit, nisi filius perditionis, ut Scriptura impleatur. Nunc autem ad te venio: et hæc loquor in mundo, ut habeant gaudium meum imple-

tum in semetipsis. Ego dedi eis sermonem tuum, et mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos à malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo. Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus veritas est. Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctifico meipsum: ut sint et ipsi sanctificati in veritate. Non prò eis autem rogo tantum; sed pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misisti. Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummati in unum: et cognoscat mundus, quia tu me misisti: et dilexisti eos, sicut et me dilexisti. Pater, quos dedisti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum; ut videant claritatem meam, quam dedisti mihi: quia dilexisti me ante constitutionem mundi. Pater juste, mundus te non cognovit: ego autem te cognovi: et hi cognoverunt, quia tu me misisti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum faciam: ut dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Passio Domini nostri Iesu-Christi secundum Joannem.

Cap. xviii.

In illo tempore: Egressus est Jesus cum discipulis suis trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit ipse, et discipuli ejus. Sciebat autem et Judas, qui tradebat eum, locum: quia frequenter Jesus convenerat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cum accepisset cohortem, et à Pontificibus et Phariseis ministros, venit illuc cum lanternis, et facibus, et armis. Itaque Jesus sciens omnia, quæ ventura erant super eum, processit, et dixit eis: Quem quæritis? Responderunt ei: Jesum Nazarenum. Dicit eis Jesus: Ego sum. Stabat autem et Judas qui tradebat eum cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum, abierunt retrorsum, et ceciderunt in terram. Iterum ergo interrogavit eos: Quem quæritis? Illi autem

dixerunt: Jesum Nazarenum. Respondit Jesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me quæratis, sine hos abire. Ut impleretur sermo, quem dixit: Quia quos dedisti mihi, non perdidii ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gladium, eduxit eum, et percussit Pontificis servum, et abscedidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non vis, ut bibam illum? Cohors ergo et tribunus, et ministri Iudaeorum comprehendierunt Jesum, et ligaverunt eum, et adduxerunt eum ad Annam primum; erat autem sacerdos Caiphæ, qui erat pontifex anni illius. Erat autem Caiphas, qui consilium dederat Iudeis: Quia expedit, unum hominem mori pro populo. Sequebatur autem Jesum Simon Petrus, et aliis discipulis. Discipulus autem ille erat notus Pontifici; et introivit cum Iesu in atrium Pontificis. Petrus autem stabat ad ostium foris. Exivit ergo discipulus alius, qui erat notus Pontifici, et dixit ostiariae; et introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancilla ostiaria: Numquid et tu ex discipulis es hominis istius? Dicit ille: Non sum. Stabant autem servi, et ministri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciebant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefaciens se. Pontifex ergo interrogavit Jesum de discipulis suis, et de doctrina ejus. Respondit ei Jesus: Ego palam locutus sum mundo: ego semper docui in synagoga, et in templo, quo omnes Iudei conveniunt: et in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? interroga eos, qui audierunt quid locutus sim ipsis: ecce hi sciunt, quæ dixerim ego. Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam Jesu, dicens: Sic respondes Pontifici? Respondit ei Jesus: Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo; si autem bene, quid me cædis? Et misit eum Annas ligatum ad Caipham Pontificem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefaciens se. Dixerunt ergo ei: Numquid et tu ex discipulis ejus es? Negavit ille, et dixit: Non sum. Dicit ei unus ex servis Pontificis cognatus ejus, cuius abscedidit Petrus auriculam: Nonne et ego te vidi in horto cum

illo? Iterum ergo negavit Petrus; et statim gallus cantavit. Adducunt ergo Jesum à Caipha in prætorium. Erat autem mane; et ipsi non introierunt in Prætorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha. Exivit ergo Pilatus ad eos foras, et dixit: Quam accusationem assertis aduersus hominem hunc? Responderunt, et dixerunt ei: Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissemus eum. Dixit ergo eis Pilatus: Accipite eum vos, et secundum legem vestram judicete eum. Dixerunt ergo ei Iudei: Nobis non licet interficere quemquam. Ut sermo Iesu impleretur, quem dixit, significans qua morte esset moriturus. Introivit ergo iterum in Prætorium Pilatus, et vocavit Jesum, et dixit ei: Tu es Rex Iudaeorum? Respondit Jesus: A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me? Respondit Pilatus: Numquid ego Iudeus sum? Gens tua, et Pontifices tradiderunt te mihi: quid fecisti? Respondit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo: si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent ut non traderer Iudeis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit itaque ei Pilatus: Ergo Rex es tu? Respondit Jesus: Tu dicas, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati: omnis, qui est ex veritate, audit vocem meam. Dicit ei Pilatus: Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exivit ad Iudeos, et dicit eis: Ego nullam invenio in eo causam. Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha: vultis ergo dimittam vobis Regem Iudaeorum? Clamaverunt ergo rursum omnes, dicentes: Non hunc, sed Barabbam. Erat autem Barabbas latro. Tunc ergo apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus: et ueste purpurea circumderunt eum. Et veniebant ad eum, et dicebant: Ave Rex Iudaeorum; et dabant ei alapas. Exivit ergo iterum Pilatus foras, et dicit eis: Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam invenio in eo causam. (Exivit ergo Jesus portans coronam spineam, et purpureum uestimentum). Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidissent

eum Pontifices, et ministri clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Accipite eum vos, et crucifigite: ego enim non invenio in eo causam. Responderunt ei Iudei: Nos legem habemus, et secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit. Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit. Et ingressus est praetorium iterum; et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem responsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilatus: Mihi non loqueris? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, et potestatem habeo dimittere te? Respondit Jesus: Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, magis peccatum habet. Et exinde quarebat Pilatus dimittere eum. Iudei autem clamabant, dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradicit Cæsari. Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Jesum, et seddit pro tribunali, in loco, qui dicitur Lithostrotos, hebraice autem Gabbatha. Erat autem Parasceve Paschæ, hora quasi sexta; et dicit Iudeis: Ecce Rex vester. Illi autem clamabant: Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices: Non habemus Regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigeretur. Suscepserunt autem Jesum, et eduxerunt. Et bajulans sibi crucem exiit in eum qui dicitur Calvariæ, locum, hebraice autem Golgetha: ubi crucifixerunt eum, et cum eo alias duos, hinc, et hinc, medium autem Jesum. Scripsit autem et titulum Pilatus, et posuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarenus, Rex Iudeorum. Hunc ergo titulum multi Iudeorum legerunt; quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Erat scriptum hebraice, græce, et latine. Dicebant ergo Pilato Pontifices Iudeorum: Noli scribere, Rex Iudeorum: sed quia ipse dixit: Rex sum Iudeorum. Respondit Pilatus: Quod scripsi, scripsi. Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus, (et fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem), et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per

totum. Dixerunt ergo ad invicem: Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cujus sit; ut Scriptura impleretur, dicens: Partiti sunt vestimenta mea sibi: et in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. Stabant autem juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus Maria Cleophe, et Maria Magdalene. Cum vidisset ergo Jesus Matrem, et discipulum stantem quem diligebat, dicit Matri sua: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Postea sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Vas ergo erat positum acetum plenum. Illi autem spongiam plenam acetum hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Iudei ergo (quoniam Parasceve erat), ut non remanerent in cruce corpora sabbato (erat enim magnus dies ille sabbati), rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Venerunt ergo milites; et primi quidem fregerunt crura, et alterius qui crucifixus est cum eo. Ad Jesus autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura: sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimonium perhibuit: et verum est testimonium ejus. Et ille scit, quia vera dicit; ut et vos credatis. Facta sunt enim hæc, ut Scripturæ impleretur: Os non communietis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt, in quem transfixerunt. Post hæc autem rogavit Pilatum Joseph ab Arimathea (eo quod esset discipulus Jesu, occultus autem propter metum Iudeorum) ut tolleret corpus Jesu. Et permisit Pilatus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodemus, qui venerat ad Jesum nocte primum, ferens mixturam myrræ, et aloes quasi libras centum. Acceperunt ergo corpus Jesu, et ligaverunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Iudeis sepelire. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus: et in horto monumentum novum, in quo nondum quisquam positus erat. Ibi ergo propter Parasceven Ju-

dæorum, quia juxta erat monumentum, posuerunt Jesum.

Oratio ad Dominum Iesum-Christum de singulis articulis passionis ejus, dicenda à mórente, vel ab alio pro eo.

℟. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per sanctam Crucem tuam redemisti mundum.

OREMUS.

Deus, qui pro redemptione mundi voluisti nasci, circumcidi, à Judæis reprobari, à Juda traditore osculo tradi, vinculis alligari, sicut agnus innocens ad victimam duci, atque conspectibus Annæ, Caiphæ, Pilati, et Herodis indecenter offerri, à falsis testibus accusari, flagellis, et opprobriis vexari, sputis conspui, spinis coronari, colaphis cædi, arundine percuti, facie velari, vestibus exui, cruci clavis affigi, in cruce levari, inter latrones deputari, felle, et aceto potari, et lancea vulnerari. Tu, Domine, per has sanctissimas pœnas tuas, quas ego indignus recolo, et per sanctam crucem et mortem tuam libera me, (*vel si alius dicit pro eo*, libera famulum tuum N.) à pœnis inferni, et perducere digneris, quo perduxisti latronem tecum crucifixum. Qui cum Patre, et Spiritu Sancto vivis, et regnas in sæcula sæculorum.

℟. Amen.

Dici præterea possunt sequentes Psalmi :

PSALMUS CXVII. Confitemini Domino, quoniam bonus, etc.

PSALMUS CXVIII. Beati immaculati in via, etc. Retribue seruo tuo, etc. *ut in Brev. in Prima.*

Tres piæ, et utiles morientibus Orationes cum tribus Pater noster, et tribus Ave Maria, in agone mortis recitandæ.

Primo dicitur : Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. Ave Maria.

ORATIO.

Domine Jesu-Christe, per tuam sanctissimam agoniam, et orationem, qua orasti pro nobis in monte Oliveti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram: obseero te, ut multitudinem sudoris tui sanguinei, quem

præ timoris angustia copiosissime pro nobis effudisti, offerre, et ostendere digneris Deo Patri omnipotenti contra multitudinem omnium peccatorum hujus famuli tui N., et libera eum in hac hora mortis suæ ab omnibus pœnis et angustiis, quas pro peccatis suis se timet meruisse. Qui cum Patre, et Spiritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculorum.

℟. Amen.

Secundo dicitur : Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. Ave Maria.

ORATIO.

Domine Jesu-Christe, qui pro nobis mori dignatus es in cruce, obsecro te, ut omnes amaritudines passionum, et pœnarum tuarum, quas pro nobis miseris peccatoribus sustinuisti in cruce maxime in illa hora, quando sanctissima anima tua egressa est de sanctissimo corpore tuo, offerre, et ostendere digneris Deo Patri omnipotenti pro anima hujus famuli tui N., et libera eum in hac hora mortis ab omnibus pœnis, et passionibus, quas pro peccatis suis se timet meruisse. Qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Tertio dicitur : Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. Ave Maria.

ORATIO.

Domine Jesu-Christe, qui per os Prophetæ dixisti: In charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te miserans tui: obsecro te ut eamdem charitatem tuam que té de cœlis in terram ad tolerandas omnium passionum tuarum amaritudines attraxit, offerre, et ostendere digneris Deo Patri omnipotenti pro anima hujus famuli tui N., et libera eum ab omnibus passionibus, et pœnis, quas pro peccatis suis timet se meruisse. Et salva animam ejus in hac hora exitus sui. Aperi ei januam vitæ, et fac eum gaudere cum Sanctis tuis in gloria eterna. Et tu, piissime Domine Jesu-Christe, qui redemisti nos pretiosissimo Sanguine tuo, miserere animæ hujus

famuli tui, et eam introducere digneris ad semper virentia, et amœna loca Paradisi, ut vivat tibi amore indivisibili, qui à te, et ab electis tuis numquam separari potest. Qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculorum. *R. Amen.*

IN EXPIRATIONE.

Cum vero tempus expirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus flexis genibus vehementer orationi instantum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: JESU, JESU, JESU. Quod, et ea, quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam saepius repeatet: In manus tuas, Domine, commendabo spiritum meum. Domine Jesu-Chrste suscipe spiritum meum. Sancta Maria ora pro me. Maria mater gratiæ, mater misericordiæ, tu me ab hoste protege, et hora mortis suscipe.

Tunc, ubi viget pia consuetudo, pulsetur campana Parochialis Ecclesie aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis existentibus, instantem mortem expirantis aegroti, ut pro eo Deum rogare possint.

Egressa anima de corpore, statim dicatur hoc

R. Subvenite Sancti Dei, occurrite Angeli Domini, suscipientes animam ejus, offerentes eam in conspectu Altissimi.

Y. Suscipiat te Christus, qui vocavit te, et in sinum Abraham Angeli deducant te.

R. Suscipientes animam ejus, offerentes eam in conspectu Altissimi.

Y. Requiem æternam dona ei, Domine, et lux perpetua luceat ei. Offerentes eam in conspectu Altissimi.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster.

Y. Et ne nos inducas, etc. R. Sed libera nos à malo.

Y. Requiem æternam, etc. R. Et lux perpetua luceat ei.

Y. A porta inferi. R. Erue, Domine, animam ejus.

Y. Requiescat in pace. R. Amen.

Y. Domine, exaudi orationem meam, etc.

Y. Dominus vobiscum, etc.

OREMUS.

Tibi, Domine, commendamus animam famuli tui N. ut defunctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitatem humanae conversationis, peccata commisit, tu venia misericordis simæ pietatis absterge. Per Christum, etc. *R. Amen.*

NOTA. *Qui circa assistentiam infirmorum amplius desideret, audeat aureum librum S. M. Alph. de Ligorio cui titulus Homo Apostolicus, ubi optimam inveniet doctrinam, quam etiam in hispanum idioma translatam legere quibit in alio opere cui titulus Manual de Confesores.*

APPENDIX II ET ULTIMA.

DE ADJURATIONE ET EXORCISMIS.

DOCTRINÆ ET CANONES.

(Ex Rit. Tarragonensi).

Adjuratio est contestatio rei sacrae, cuius reverentia intendimus alterum promovere ad aliquid præstandum.

Duplex autem est adjuratio, nempe deprecativa, quæ fit deprecando; imperativa, quæ fit præcipiendo, et timorem incutiendo per contestationem rerum sacrarum. Adjuratione imperativa utimur erga subditos, nam vis præceptiva dirigitur ad subditos. Imo graviter peccat, qui ea utitur in non subditos in re gravi, nam usurpat sibi alienam potestatem.

Dæmones non adjurantur adjuratione deprecativa, quia hæc fieri non potest sine subjectione, submissione, et societate, quæ cum dæmonie gravissimo humani generis hoste